

faae Andet ud, end at det er paa den høieste Tid, at vi negte denne unyttige og ligefrem skadelige Bevilling, hvorved vi paalægge endel Borgere, dem, der mindst kunne taale det, endnu forøgede Byrder. Om de ville paalægge dem saadanne, eller hvorledes det bliver med denne Institution, det faaer at være Communens og Regjeringens Sag at ordne indbyrdes, som er foregaaende året Taler yttrede; men vi maae erindre, at Borgerne i Almindelighed vel blive indrullerede i dette Corps, men at de ved en Kjendelse eengang for alle eller 4 Rd. aarlig kunne frigjøre sig for alle Byrder, og, dersom de Herrer ville eftersee Risterne paa Corpsets Medlemmer, ville De finde meget faa Mænd i mere fremtrædende Stillinger. Det er ogsaa en Ullighed, som vidner om, at Corpset har overlevet sig selv. Jeg skal end yderligere minde om, at, f. Ex. hvad det kongelige Livjægercorps angaaer, har man allerede for 17 à 18 Aar siden et Vidnesbyrd fra dets Chef om, at dets Charakter var fuldstændig forandret ved den indførte Bærnepligtslov, og at det var unyttigt at opretholde Corpset, men alligevel have vi stadigvæk aarlig givet 5 à 6,000 Rd. til dette Corps. Den samme Betragtning maa selvfølgelig kunne gjøres gjældende overfor Borgervæbningen. Nu sagde man ifjor: Nei, lad os dog ikke gøre det; Ministeren lovede jo at forhandle med sin Collega, Krigsministeren, og ad Naar vil man vist ikke behøve at bruge et saadant Middel for at faae Sagen ordnet. Nu er dette Tidspunkt „ad Naar“ kommet, og vi ere lige nær; en Henviisning til Forhandlingerne om denne Sag kan ikke være afgjørende, naar vi erindre, at der er forhandlet, med Mellemlum, i omtrent 20 Aar, for at faae Sagen ordnet, og hvad skal det i og for sig føre til? Have vi ikke Hærordningen tilfredsstillende — i alt Fald tilfredsstillende nok med Hensyn til Kostbarheden og Udgifterne dertil — og have vi ikke ogsaa Mandskab nok i Forstærkningen? Vi have endog langtfra ordnet Forstærkningsafdelingerne, thi de mangle Befalingsmænd paa flere Steder. Men dersom nu den høitærede Krigsminister tog sig for at ordne Forstærkningen for den Brigadefreds, hvori Kjøbenhavn er, først, saa havde han jo i denne For-

stærkning et langt mere brugbart Corps til at gjøre Bagttjeneste, selv i Krigstid, end han vilde have i Borgervæbningen, hvis Disciplin og Uddannelse han egentlig ingen Indflydelse har paa. Jeg skal med disse Bemærkninger tillade mig at tilraade at stemme imod Justitsministerens Forslag Nr. 14.

Ordføreren: Under forrige Behandling stemte jeg for Regtelsen af det til Borgervæbningens fremtidige Vedligeholdelse forlangte Beløb, og jeg pleier just ikke at være vafsende i mine Beslutninger, men en Omstændighed, som jeg strax skal nævne, og som forekommer mig at være overveieende, medfører, at jeg ikke denne Gang troer at kunne stemme paa samme Maade som sidst. Jeg vil ikke udførlig omtale Borgervæbningens Nytte og Betydning, men jeg troer ikke, at der i nogen af disse Henseender er nogen synderlig Nødvendighed for at bibeholde den, og skal fuldkommen erkjende Alt, hvad det ærede Medlem, der nys talte, bemærkede om, hvor overflødig den er. Seer man hen til andre Steder, hvor Borgervæbningen i kritiske Tilfælde har været opfordret til at sfride ind og understøtte Statsmagten, vil man finde, at den snarere har staaet som en Staffage ved Begivenhederne end egentlig taget nogen som helst virksom Deel i disse selv. Dette gjælder f. Ex. i Paris mere end noget andet Sted; man vil ikke nogenfinde der have seet den ganske anderledes militært organiserede Nationalgarde gjøre nogen Nytte for den Sag, den egentlig var bestemt til at skulle støtte, og derfor troer jeg, at den i kommende Tider, naar kritiske Begivenheder skulde indtræde, langt mindre vil kunne fyldestgjøre sin Opgave hos os. I Krigstid har den vistelig heller ikke synderlig Betydning efter den nye Organisation af Hæren, vi nu have faaet. Jeg troer altsaa ikke, at der egentlig i nogen af disse Henseender kan tillægges den nogen som helst Betydning, men naar jeg alligevel vil stemme for, at dette Beløb indsættes paany, er det paa Grund af det bestemte Tilfagn, den høitærede Justitsminister i dette Dieblit har givet. Der er ikke tidligere, saavidt jeg mindes, fra Ministeren fremkommet